

ESTE HOMBRE LEJANO

Amb Albert Rivera cal revisar el mot llibertat

Després de fer de Ciutadans, originalment limitat a Catalunya, un gran moviment disfressat de centrista a nivell nacional, va llençar la mascara amb un gran gir dretà que va portar el seu partit a la derrota a les eleccions de novembre de 2019. Després d'aquest fracàs, es va retirar de la vida política.

Llibertat. D'expressió, d'empresa, de gaudir, de molestar. Llibertat als llavis d'Albert Rivera cada cinc minuts. Llibertat escric el teu nom ens deia. A través de les seves lliçons de llibertat va convertir Catalunya en objectiu a destruir. Aquesta calamitat d'home, a nivell personal, va viure de: Llibertats, llibertats estimades. Llibertat a tot arreu, tot el temps. No obstant això, va haver de renunciar, i ara ens proporciona un fascinant assaig de la seva manera particular d'entendre la noció de llibertat.

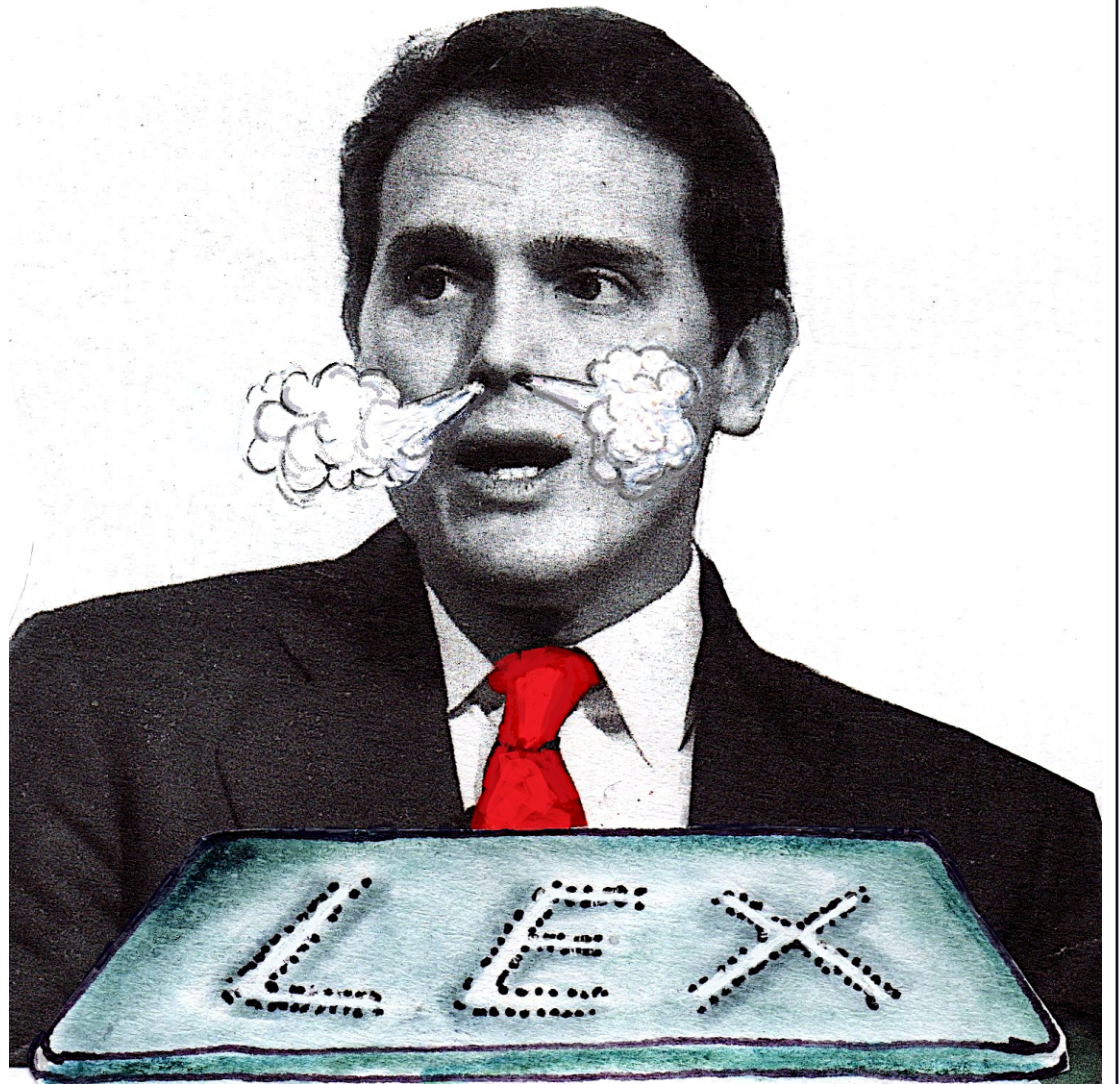
Sí, han passat molts mesos des que va plegar, i va entrar a treballar en un gran bufet d'advocats madrileny. Des del primer dia es va dedicar a ser un home lliure, no anava a treballar, o hi anava a l'hora de la migdiada. Cada mes, quan els seus patrons o sigui els que li pagaven un sou benestant, li lliuraven els euros, ell marxava de vacances. Pobre Rivera, s'havia intoxicat tant a ell mateix, durant tants anys, demanant ser alliberat dels catalans que es confonia i demanava als seus patrons que l'alliberessin del treball deixant-li, com

és natural, el sou. Ell, Albert Rivera, no havia de treballar mai més. Ja havia fet prou per España, de fet l'havia salvat enfonsant Catalunya.

Molts de vosaltres esteu subscrits a una espècie de repugnància total cap a la seva persona i sentiu cada dia més plaer davant la seva derrota tan política, com laboral i personal.

Però mireu-ho com una novel·la, com un thriller en que veieu Rivera dotat amb una destrul i una torxa perquè ataquí les muntanyes d'obres d'autors catalans i estrangers traduïts per tal de trobar EL llibre que cal salvar abans de destruir tota la resta. Ho va aconseguir

amb l'escola catalana i la immersió lingüística, no?

L'heu vist a l'obra, és capaç de provocar-nos, en una entrevista a la tele o en una trobada amb els mitjans, una suor freda o un tret calent. Ara ens el foten fora de la feina per defensar la seva llibertat d'home lliure, aquest mes de febrer cau clarament en la primera categoria, la de no sabem on mirar per vergonya però no ens queixarem.

Ens han dit que hi ha editors, aquells que sempre ensumen l'èxit, que li han preparat un nínxol editorial ideal. Un tanca la boca i fot el camp. Lluny dels grans mítings, lluny de les grans causes contra el català i els catalans que volen ser-ho... Lluny del treball assalariat... Rivera accepta que se'l foti al carrer a condició de seguir cobrant fins el 2025.

La pregunta del milió és si la seva arribada a l'atur li permetrà de conservar la mitja dotzena d'incondicionals que encara li queden, uns que atrau encara amb apassionament.

Mentrestant, es tracta de celebrar amb dignitat aquest caos personal del Rivera, no hi ha mal que per bé no vingui. I el retorn de la Guerra Freda amb aquests tancs russos desplegats a la frontera d'Ucraïna i aquestes tropes de l'OTAN enviades a Europa precipitadament ens fa pensar que Albert Rivera s'allistarà voluntàriament per provocar el caos a Rússia. Ens fascinarà amb les seves idees. Només li cal substituir "catalans" per "russos" i ja té la feina feta.

D'aquí la necessitat de mirar-se'l amb lleugeresa i condescendència sinó ens pot crear paisatges russos que afegeixin textura infinita a frases simples com les seves.